

Korkeimmalle oikeudelle

Valituslupahakemus ja valitus Helsingin HO:n päätökseen 566 asiassa S 20/978, tehty 6.5.2020

Valitusluvan hakija ja valittaja:

Jaana Kavonius (ent. Pedersen)
Lakimies, OTK (eläkkeellä)
Myllärinkatu 4, 08100 Lohja
p. 040 744 2173

1. Vaatimukset

Vaatimukset:

- 1) Minulle on myönnettävä valituslupa valituslupahakemuksessani (alla otsikossa 2) yksilöidyillä perusteilla ja valitus on hyväksyttävä otsikoissa 2-3 yksilöidyillä perusteilla.
- 2) Valituksenalainen HO:n päätös 566 asiassa S 20/978, jolla jatkokäsittelylupa on evätty ja KäO:n päätös 20/13772 on poistettava ja vaatimani määräajan pidennys on myönnettävä lääkirintodistuksista ilmenevän OK 12:28 §:n säätämä laillisen esteen mukaisena siten, että 30 vrk:n määräaika lasketaan sairaudesta poistumisesta 17.2.2020 lukien 17.3.2020 saakka. *Päätös on kokonaan lainvastainen: Valitukseni on koskenut KäO:n (Spolanderin) päätöstä 20/13772 ja HO:n päätös on ratkaistu virheellisesti Kempin päätöstä 20/2803 koskevana valituksena eli valitustani ei ole käsitelty lainkaan ja päätös on tehty kokonaan väärässä asiassa, jossa on tehty myös toinen päätös 595 tuplana.*
- 3) Asia tulee ensisijaisesti ratkaista suoraan KKO:ssa. Toissijaisesti asia tulee palauttaa HO:een. KKO:n tulee palautuspäätöksessä todeta, että minulle on tullut jo HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa määräaika koskevan prosessuaalisen virheen korjaamiseksi, koska virhe on pakollisissa prosessinedellytyksissä, jossa harkintavaltaa ei ole säädetty 30 vuorokauden pituisen määräajan supistamiseen eikä sen laskemistapaan sairausasetapauksessa.
- 4) Minulta ei tule periä oikeudenkäyntimaksua samoin perustein kuin HO:ssa on vapautus päätösmaksuista myönnetty. Mikäli KäO:ssa on peritty päätösmaksu, se tulee poistaa.

2. Valitusluvan myöntämisperusteet

Valituslupa tulee myöntää ensisijaisesti, koska siihen on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen sellaisen oikeudenkäynti- tai muun virheen takia, jonka perusteella ratkaisu on purettava tai poistettava, ja koska valitusluvan myöntämiseen on samalla perusteella painava syy. (OK 30:3 § 1 mom.). *KäO:n päätöksessä 20/13772 on esitetty tulkinta, että tapauskohtaisesti voitaisiin KäO:ssa lyhentää harkinnanvaraisesti OK 25 luvussa ja OK 12:28 §:ssä säädetty 30 vrk:n määräaika alle 30 vrk:n pituiseksi, vaikka kyseessä on normisto, joka ei säädä lainkaan harkintavaltaa lyhentää kenenkään muutoksenhakijan muutoksenhaku-aikaa alle 30 vrk:n pituiseksi eli ei säädä sellaista harkintavaltaa, joka KäO:n päätöksellä 20/13772 on toteutettu. HO:ssa on laadittu ja valitukseni käsitelty kokonaan väärää KäO:n päätöstä koskevana asiana. Päätökseen 566 on kirjattu valitukseni sisällöksi, että olisin muka valittamalla päätöksestä 20/13772 hakenut määräaika valittamiseksi Kempin 20.1.2020 tekemästä päätöksestä 20/2803, vaikka olen hakenut määräaika valittamiseksi Paanasen 14.2.2020 tekemästä päätöksestä 20/7640 ja Spolander on siis Paanasen eikä Kempin päätöstä koskevan määräajan evännyt. Paananen epäsi määräajan valittamiseksi Kempin päätöksestä ja siitä on HO:ssa siis*

tehty samassa 6.5.2020 päätösnipussa päätös 595 asiassa S 20/957 eli HO on virheellisesti ratkaissut kaksi kertaa saman asian ja tehnyt päätöksen kokonaan väärässä asiassa.

Valituslupa tulee myöntää ja KKO:n käsitellä asia myös, koska lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman oikeuden ratkaistavaksi a) määräajan laskentavan osalta sairausestetapauksessa että b) jatkokesittelyluvan myöntämisvelvoitteen osalta tapauksessa, jossa kyse on purkuperusteeksi säädetyn virheen korjaamis- ja poistamisvelvollisuudesta.

OK 12:28 §: "Laillinen este on sillä, joka sairauden tai yleisen liikenteen keskeytymisen vuoksi on estynyt noudattamasta kehotusta saapua tuomioistuimeen tai antaa kirjallinen vastaus taikka lausuma taikka suorittamasta hänelle oikeudenkäynnissä kuuluvaa muuta tehtävää. Jos ilmoitetaan tai muutoin tiedetään muu este, tuomioistuimen asiana on tutkia, voidaanko este hyväksyä lailliseksi."

Lainkohdasta ilmenee, että

- 1) Valituksen määräajan laskemisessa sovelletaan sairausestetapauksissa aina OK 12:28 §:ää eikä valituksen määräaika kulu laillisen esteen aikana.
- 2) Sairausestetilanteissa valituksen määräaika EI lasketa OK 25 luvun mukaisesti ratkaisun antamispäivästä lukien, vaan laillinen este pidentää määräaika.
- 3) Vain muiden esteiden kuin sairausesteiden osalta tuomioistuimella on harkinta arvioida, voidaanko este hyväksyä.

Oikeudenkäyntivirheet ja painavat syyt valitusluvan myöntämiselle:

- 1) KäO:n päätös on virheellinen ja lakiin perustumaton seuraavilla perusteilla seuraavilta osin:
  - A) Hain OK 12:28 §:n perusteella määräajan pidennystä kolmen lääkärin vahvistaman 16.2.2020 jatkuvan laillisen sairausesteen perusteella valittaakseni KäO:n päätöksistä 20/2803 ja 20/7640. KäO (Spolander) kieltäytyi myöntämästä määräaika 13.3.2020 päätöksellä 20/13772, jolla vaatimani määräaika evättiin lakiin perustumattomilla perusteilla: "Lainkohdan tarkoituksena ei ole taata muutoksenhakijalle 30 päivää esteetöntä muutoksenhakuaikaa, vaan ainoastaan tarpeellisen ajan muutoksen hakemista varten."
  - B) Päätöksessä on sovellettu väärää lainkohtaa (OK 25 lukua) ja jätetty kokonaan soveltamatta OK 12:28 §, johon määräajan pidennysvaatimukseni perustuu, jonka lainkohdan perusteella laillista sairausestettä koskeva pidennysvaatimukseni on tullut ratkaista ja vaikka OK 12:28 §, joka ei säädi harkintavaltaa ratkaista asiaa OK 12:28 §:n selvästä normista poiketen.
  - C) Päätöksessä 20/13772 väitetään, että sairausestetilanteessakin 30 vrk:n määräaika laskettaisiin OK 25 luvun säätämällä tavalla ratkaisupäivästä, vaikka se sairausestetilanteissa tulee ratkaista OK 12:28 §:n säätämällä tavalla vasta sairausesteen päättymisestä lukien.
  - D) Päätöksessä väitetään, että "OK 25 luvun" tarkoituksena "ei ole taata muutoksenhakijalle 30 päivää esteetöntä muutoksenhakuaikaa, vaan ainoastaan tarpeellisen ajan". Päätöksessä siis väitetään, että OK 25 luvussa ei säädettäisikään 30 vrk:n määräaika, vaan minun asiassani jokin epämääräinen "tarpeellinen aika" valituksen laatimiseksi ja että sairausestetilanteessa ei sovellettaisi OK 12:28 §:ää, vaan 25 lukua. Missään ei ole säädetty sellaista, mitä päätökseen on kirjoitettu. Sen sijaan em. 12:28 § on täysin selvä ja juuri sen lainkohdan Spolander ja HO jättivät tahallaan soveltamatta.

- 2) KäO:n 13.3.2020 päätöksellä minulta oli poistettu kokonaan OK 25 luvussa ja OK 12:28 §:ssä säädetty ehdoton eksakti 30 vrk:n valitusaikea ja muutettu vain minun kohdallani kaikille muutoksenhakijoille kuuluva 30 vrk:n eksakti valituksen määräaika epäselväksi harkinnanvaraiseksi määräajaksi "tarpeelliseksi ajaksi", vaikka 30 vrk:ta alittavaa muutoksenhakuaikea ei ole saanut minuun eikä kenenkään asiassa soveltaa.
- 3) Määräaika on ollut pakollista laskea OK 12:28 §:n säätämällä tavalla sairausesteeni vuoksi. OK 12:28 ei säädä laillisen esteen osalta harkintavaltaa (normissa todetaan, että vain "muun esteen" osalta harkintavalta on tuomioistuimella). Laillisen esteen pituuden määrittelee lääketieteellisin perustein lääkäri ja sellaiset 3 pätevää lääkärinlausuntoa olin esittänyt ja niissä todettiin laillisen esteen päättyvän vasta 16.2.2020.
- 4) Sekä muutoksenhakuajan pituus 30 vrk että laillista estettä koskeva OK 12:28 §, joka synnyttää velvollisuuden laskea 30 vrk:n määräaika vasta esteen päättymisestä, ovat pakottavia normeja eikä tuomioistuimelle ole säädetty oikeutta lyhentää laissa säädettyä prosessuaalista valitusaikea. Valitusoikeus on EIS 6 artiklassa ja PL 21 §:n säätämä ihmisoikeus ja perusoikeus. Valitusaikani typistäminen alle 30 vrk:hon ja valittamiseen edellyttäminen laillisen esteen aikana on valitusoikeuden loukkaus etenkin, kun vamma oli luokiteltu vakaviksi.
- 5) Minulle olisi tullut jo HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa ja KäO:n 13.3.2020 tekemä ratkaisu olisi tullut poistaa jo HO:ssa. HO esti muutoksenhakuluvan, vaikka kyseessä on vakava virhe pakollisissa prosessinedellytyksissä, joka on tullut korjata myöntämällä jatkokäsittelylupa. HO on tehnyt päätöksen kokonaan ilman aineistoani ja perustelematta lainkaan päätöstään ja "ratkaissut" asian jopa väärää päätöstä koskevana asiana. Valitukseni perustelut ja KäO:n päätöksen oikeudenkäyntivirheet on häivytetty HO:n päätöksestä tarkoituksella näkyvistä kokonaan eikä siihen ollut edes liitetty valitustani ja jatkokäsittelylupa-asiakirjaa. KäO ja HO ovat myös kieltäytyneet kertomasta, onko valitustani aineistoinen koskaan edes toimitettu HO:lle ja päätöksen tekeminen väärässä asiassa ilman päätökseen liitettyä valitustani osoittaa, että valituskirjelmäni ja sen liitteitä ei ole käsitelty lainkaan. HO:ssa on tavoitteellisesti estetty tahallaan jatkoluvan myöntämistä samaan aikaan samana päivänä 6.5.2020 kaikissa asioissani aineistosta piittaamatta. Siitä, että lupaa ei myönnetä, on päätetty PL 2 §:n 3 momentin, EIS 6 artiklan ja PL 21 §:n vastaisesti etukäteen kaikissa 6.5.2020 nippuna tehdyissä päätöksissä, jotka eivät myöskään perusteluvollisuuden osalta täytä EIS 6 artiklaa, PL 21 §:ää ja oikeudenkäymiskaaren päätöksen sisältöä koskevia vähimmäisedellytyksiä. Päätöksen johtopäätöksiä ei ole sidottu mihinkään faktaan. Päätökseen on kopioitu pelkkä OK 25:11a §:n sisältö, mutta siitä ei ilmene lainkaan MITÄ jatkoluvan edellytyksiä on edes arvioitu ja MIKSI valituksessani esittämät perusteet eivät muka ole oikeudenkäyntivirheitä eli jatkoluvan myöntämisperusteita. On täysin selvää, että valitusajan lyhentäminen alle laissa säädetyn 30 vrk:n on selvä ja vakava oikeudenkäyntivirhe. Tämän ymmärsivät myös päätöksen 566 laatijat. Päätöksen lainvastainen laadintatapa johtuu juuri siitä, mitä he ymmärsivät: He eivät liittäneet valitustani päätökseensä ja häivyttivät kokonaan näkyvistä päätöksestään sen, millaisten oikeudenkäyntivirheiden perusteella valituslupaa hain, jotta ei näy heidän tekonsa lainvastaisuus eli se, miten selvästi jatkoluvan myöntämisperusteet täytyivät, kun he sen luvan tahallaan epäivät. Harkintavalta on ylitetty, kun päätös naamioidaan jatkoluvan estämisen lainvastaisuuden eli päätösten 20/13772 ja 566 lainvastaisuuden tarkoitukselliseksi häivyttämiseksi ja juuri siitä päätöksen 566 ja muiden HO:n 6.5.2020 päätösten laatimistavassa ja laatimismotiivissa on kyse.
- 6) Päätöksiä 20/13772, 20/2803 ja 20/7640 koskevalla valitusasialla, jossa määräaika olisi tullut laskea OK 12:28 §:n mukaisesti, oli minulle heidän tietien myös huomattava taloudellinen

merkitys, koska minulle oli työkyvyttömyyseläkeläisenä yksityishenkilönä väkivaltarikoksesta johtuneen aivovaurion, muiden vammojen, psyykkisen shokin ja ruhjevammojen toipumis-aikana 20.1.2020 Kempin päätöksellä määrätty 120.000 € perusteeton velka ja päätöksellä oli ohitettu 20.12.19 sopimus, joka olisi tullut ottaa huomioon, koska sopimuksella velan määrä oli puolet vähemmän (60.000 €). Minun ei OK 12:28 §:n mukaan kuulunut joutua valittamaan sellaisesta koko talouteni tuhoavasta ratkaisusta vakavasti sairaana, vammautettuna ja traumatisoituneena väkivaltarikoksen vammojen toipumisaikana. **Määräaika koskevien normien rikkomisella päätöksissä 20/2803, 20/7640, 20/13772, 566, 591 ja 595 tarkoitettiin estää valittaminen 120.000 € velasta**, jonka syntyta on Kempin, Baarmanin ja Saksan yhteinen rikos ja tarkoitettiin tahallisella EIS 6 artiklan ja PL 21 §:n loukkauksella aiheuttaa minulle tahallaan aiheeton 120.000 € ulosmittaus ja 720.000 € kokonaisvahinko ja **valittamista estämällä pysyttää se vahinko.**

- 7) Laillinen sairaudesta on AINA pätevä este ja siitä päättää tietyllä lomakkeella lääketieteellisin perustein aina lääkäri. Myös OK 12:28 §:n selvän sanamuodon mukaan laillisen esteen toteaa lääkäri eikä osaksikaan tuomari sen jälkeen, kun lääkärintodistus on toimitettu. Harkintavaltaa säätää OK 12:28 § vain "muun" esteen osalta tuomarille.
- 8) Koska KäT Kemppi jatkoi käsittelyä lääkärintodistusten vastaisesti, minulle aiheutui konkreettisesti 31.12.2019 vakava, hengenvaarallinen sairauskohtaus. Tällaisessa tilanteessa jouduin jatkamaan myös Kempin ratkaisusta valittamista saatuaani jo siitä syystä sairauskohtauksen, joka oli 13.3.2020 päätöstä tehtäessä tiedossa.
- 9) Samassa Helsingin KäO:ssa oli aivan samaan aikaan joulukuussa 2019 hyväksytty laillinen esteeni asiassa 18/36145 KäT Ville Toppilan päätöksellä, jolla oli sovellettu laillisella tavalla OK 12:28 §:ää.
- 10) Esittämilläni perusteilla ilmeni aiheutta epäillä käräjäoikeuden asioissa L 15/649 ja 16/352 tekemien ratkaisujen 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 lopputuloksen oikeellisuutta eikä käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ollut mahdollista arvioida jatkokäsittelylupaa myöntämättä, lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa asioissa oli tärkeää myöntää asiassa jatkokäsittelylupa ja luvan myöntämiseen oli painava syy (OK 25a:11 §).

KKO:n on myönnettävä valituslupa prosessuaalisen virheen perusteella, koska:

- 1) Jatkokäsittelyluvan myöntämisperusteita on arvioitu HO:ssa tarkoituksellisesti eli tahallaan virheellisesti tilanteessa, jossa on syntynyt selvä ja ehdoton velvollisuus HO:ssa myöntää jatkokäsittelylupa ja korjata määräajan laskennassa tehty virheellinen ratkaisu. **Jatkoluvan epäämisen todellinen syy ei ole OK 25:11a §:ssä säädettyjen kriteerien puute eikä määräajan epääminen edes perustu lakiin. Todelliset syyt lainvastaisille KäO:n ja HO:n päätöksille ovat valittamista estämällä A) em. 720.000 € rikosvahingon ja rikoshyödyn aiheuttamistavoite ja B) estää Kemppiä, Baarmania ja Saksaa joutumasta rikosvastuuseen ja estää siksi heidän tekojensa tutkiminen valitusasiassa tahallaan.**
- 2) Oikeudenkäyntivirhe on vakava, koska se koskee pakottavien muutoksenhaun määräaikojen laskentaa eikä minulla kuulu olla "tarpeellista" valitusaikaa, vaan eksakti 30 vrk:n valitusaika, joka lasketaan OK 25 luvun ja OK 12:28 §:n mukaan sairaudesta päätymisestä.
- 3) Virhe on laadultaan sellainen, että sen perusteella ratkaisu on poistettava ja valituslupa myönnettävä KKO:ssa, koska muutoksenhakijana en ole saanut virhettä korjattua HO:ssa jatkokäsittelyluvan tarkoituksellisen estämisen vuoksi (OK 30:3 §)

3. Valituksen perustelut

Jouduin väkivaltarikoksen kohteeksi 11.12.2019. Minulla todettiin 11.12.2019 väkivaltarikoksen vuoksi vaikea psyykinen shokki, aivovamma ja kivuliaita (myöhemmin märkiviä) ruhjeita ympäri kehoa ja päässäni. Minulla ei ollut KäO:ssa edes avustajaa. Vammani oli luokiteltu vakaviksi ja minut oli määrätty Helsingin aivovammapoliklinikalle kiireellisiin jatkotutkimuksiin 13.1.2020 ja 23.1.2020, sain kriisiterapiaa enkä saanut nukkuttua. Lisäksi unettomuus oli minulle erityisen vaarallista, koska sairastan myös epilepsiaa ja sydämen johtumishäiriötä, jotka pahenevat rasisus- ja unettomuustilanteessa. Vaikka toimitin asioissa L 15/649 ja L 16/352 KäO:lle kolme lääkärintlausuntoa, valokuvat vammoistani ja 19.12.2019 vaatimuksen, että asioiden käsittely tulee keskeyttää lääkärintodistuksista ilmenevän laillisen sairausasteen ajaksi 16.2.2020 saakka, KäT Kemppi ylitti harkintavaltansa pakottamalla minut sairausestetodistus-ten vastaisesti ilman avustajaa, aivovammaisena, väkivaltarikoksesta traumatisoituneena, vammautuneena ja vaikeassa unettomuustilassa jatkamaan prosessia, aiheutti minulle hengen-vaarallisen rasisustilan, unettomuuden ja 31.12.19 hengenvaarallisen tajuttomuuskohtauksen.

Vaikka sairauslomani jatkui 16.2.2020 saakka ja kävin väkivaltarikoksesta johtuvan aivovamman vuoksi hoidoissa 13.1-23.1.2020, KäT Kemppi laati 20.1.2020 päätöksen 20/2803, jolla velkuutti minut vastapuoleni kohtuuttomilla ja perusteettomilla 120.000 € oikeudenkäyntikululaskuilla, ratkaisi itse oman esteellisyytensä, vaikka poliisi oli käynnistänyt esitutkinnan, jossa nimesin Kempin, Baarmanin ja Saksan rikosten päätekijöiksi ja Kemppi ohitti ratkaisullaan tahallaan myös 20.12.2019 syntyneen sopimuksen, jolla kuluvastuuni oli rajattu 60.000 euroon ja johon Kempin velvollisuus oli dispositiivinen riita-asia päättää. Kemppi laati kielletyn tuplaratkaisun samoista oikeudenkäyntikuluista ja laati ratkaisunsa sillensäjättämiskäytännön eli OK 24:3 §:n vastaisesti täysin kielletyllä tavalla ratkaisi sellaisen vaatimuksen, jota en osapuolena ollut edes esittänyt. Vastapuoleni asiamiehet eivät ole saaneet laittaa laskutusta 23.12.-27.12.2019 edes vireille 20.12.19 syntyneen sitovan sopimuksen vuoksi ja he valehtelivat 23.12.19 ilmoituksessaan eli toteuttivat prosessipetoksen hankkiakseen sen avulla ylimääräisen 60.000 € rikoshyödyn ja ulosotto-perusteen, johon eivät ole sopimuksen perusteella oikeutettuja. Laskutusta ei myöskään kohtuullistettu, vaikka kaikki OK 21:4-8b §:n kohtuullistamisedellytykset täyttyivät, ja vaikka laskutuksen määrä 120.000 € on täysin poikkeava ottaen huomioon, että edes valmistelua ei viety loppuun ja asiassa oli vain 3 valmisteluistuntoa. Myös tämä on täysin tahallista, rikolliseen velkuuttamiseen tähdännyttä Kempin ja päätökset 6.5.2020 laatineiden tuomarien toimintaa.

Prosessuaaliset virheet ovat vakavia ja määrärajan epäämisen tarkoituksena on ollut estää valitusoikeutta tilanteessa, jossa valitusintressini on huomattava. Sairausasteen vastainen käsittely on jatkunut kaikissa vaiheissa ja laillisen esteen hyväksymättä jättäminen toistettiin KäO:ssa ja HO:ssa ketjutettuna tahallisesti virheellisenä lainsoveltamisena kuusi kertaa:

- 1) Kemppi laati 20.1.2020 päätökseen 20/2803 valheellisen tekstin todellisen tilanteeni peittelemiseksi. Kemppi valehtelee päätöksessä 20/2803: *"Kavonius on tämän jälkeen useita kertoja nimenomaisesti asiaa häneltä tiedusteltua ilmoittanut juristina katsovansa olevan kykenevä ajamaan itse asiaansa."* Kemppi siis valehtelee päätöksessä 20/2803 täysin tahallaan, että olisin muka ilmoittanut jatkamishaluista ilman avustajaa, vaikka tein 19.12.2019 selvän keskeytysvaatimuksen ja 31.12.2019 epikriiseissä kerrotaan, kuinka minut vietiin tajuttomuustilassa sairaalaan. Kemppi salaa 20.1.2020 päätöksessään kokonaan 19.12.2019 estetodistukset, väkivaltarikoksen ja oman osuutensa 11.12.2019 tekoon, jossa oli esitutkinta käynnissä. *Kempin 20.1.2020 päätös ja sitä edeltävä Baarmanin ja Saksan "tarjous"-prosessi (törkeä kiristys ja kiskonta) on väkivaltarikoksen motiivi. Siksi Kemppi poisti myös OK 12:28 §:ssä säädetty oikeuteni.*
- 2) Sitten minua estettiin valittamasta päätöksestä 20/2803, jolla se perusteeton 120.000 € velkataakka oli synnytetty:

- A) Ensin KäT Paananen 14.2.2020 päätöksellä 20/7640 esti laillisen esteen hyväksymisen väittämällä 120.000 € velkaa ”vähäiseksi”, vaikka OK 25 luvun ja OK 12:28 §:n säätämä määräaika on sama 30 vrk KAIKISSA asioissa. Missään ei ole säädetty, että ”vähäisissä asioissa” valitusaika olisi alle 30 vrk eikä 120.000 € velka ole ”vähäinen asia”.
- B) Sitten KäT Spolander 13.3.2020 päätöksellä 20/13772 esti laillisen esteen hyväksymisen myös valittaessani päätöksestä 20/7640. Spolander poisti minulta kokonaan OK 25 luvussa ja OK 12:28 §:ssä säädetyn 30 vrk:n valitusajan ja muutti sen epämääräiseksi ”tarpeelliseksi ajaksi” alle 30 vrk:ksi, vaikka kenelläkään tuomarilla ei ole harkintavaltaa 30 vrk:n valitusajan lyhentämiseen.
- C) Vaikka laki ei säädi harkintavaltaa päätöksentekoon, jota KäO:ssa on toteutettu, **HO esti jatkokäsittelyluvan myöntämisen päätöksillä 566, 595 ja 591 perustelematta mitään näistä päätöksistä eli häivyttämällä päätösten perusteluista näkymättömiin kaikki em. täysin selvät lainkohdat ja prosessuaaliset virheet ja siten, että päätöksiin 591 ja 566 on väärennetty jopa valitukseni sisältö muuksi eli valituksiani miltään osin vastaamattomiksi.**
- 3) KäO:n päätöksillä 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 ja HO:n päätöksillä 566, 595 ja 591 on ylitetty lainkäyttötoiminnan harkintavallan rajat ohittamalla valitusaikaa ja laillista estettä koskevat pakottavat normit ja väärentämällä päätöksissä 591 ja 566 jopa valitukseni sisältö ja tekemällä päätös 566 väärässä aisassa. Ratkaisuissa 20/13772, 20/7640 ja 20/2803 on vastoin OK 12:28 §:n ja OK 25 luvun säätämää valitusajan pituutta vain minun kohdallani ja KäO:ssa KäT Toppilan ratkaisuun nähden ristiriitaisesti **supistettu laissa säädetty 30 vrk:n valitusaika alle 30 vrk:n pituiseksi, mikä ei ole missään valitusasiassa sallittua ja loukkaa sekä EIS 6 artiklassa ja PL 21 §:ssä säädettyä valitusoikeuttani että PL 2 §:n 3 momentin säätämää laillisuusperiaatetta. Lisäksi lainvastaisella sairaana asiointiin pakottamisella aiheuttiin minulle ruumiinvammoja, hengenvaara ja vakava sairauskohtaus 31.12.2019.**
- 4) Päätöstä 20/2803 ei ole saanut laatia OK 12:28 §:n säätämän laillisen esteen aikana.
- 5) Päätöksellä 20/7640 on tullut myöntää OK 25 luvun säätämään valituksen määräaikaan OK 12:28 §:n mukaisesta sairaudesta johtuva lakisääteinen pidennys 17.3.2020 saakka valittamiseksi päätöksestä 20/2803 ja päätöksellä 20/13772 on tullut samoilla OK 12:28 §:n säätämällä perusteilla myöntää määräjän pidennys 17.3.2020 saakka valittamiseksi päätöksestä 20/7640.
- 6) HO:n on tullut myöntää jatkokäsittelylupa kaikissa asioissa OK 12:28 §:n säätämien lakisääteisten oikeuksieni palauttamiseksi, koska valitusaika minullakin kuuluu olla 30 vrk ja kuuluu laskea vasta laillisen sairaudesta päätymisestä.

Liitteenä olevassa **HUS:n potilaskertomuksessa todetaan 31.12.2019** mm. seuraavaa: **"luomissa nystagmusta, ei reagoi puheelle, ..., ei juttele ensihoidolle. ... Vasemmalla poskipäässä punoitusta sekä otsalla, mahd. osunut lattiaan kun kaatunut... vartija löytänyt lattialta kauppakeskuksen toisesta kerroksesta. Vartijan mukaan silmät värisseet mutta ei muuta näkyvää liikettä tai kouristelua. Ei ole saanut kontaktia potilaaseen. ...Siirretään autoon paareilla, ..., ei tiedä missä on tai mikä päivä nyt on... Päänsärkyä vasemmassa posken yläpuolella, jossa jälki mahdollisesta osumasta. Ei muista hetun loppuosaa, tai perussairauksia."** ja **"Potilas oli kertomansa mukaan pahoinpidelty 11. 12., ks. tästä tarkemmin eval Mäkisen alkuarvio tuolla päivämäärällä. Potilas kertoo, että nyt parin kolmen päivän aikana ollut erittäin stressaantunut ja kuormittunut. Tämän vuoksi ei ole juuri nukkunut. Ollut yllirasittunut. Aamulla oli jo huterana ja tärkevä olo, kertoo ettei pystynyt viemään lapsia päiväkotiin. ...Tämän jälkeen muista olleensa ambulanssissa."** ja **"Antaa kuormittuneen ja stressaantuneen vaikutelman. Kertoo avoimesta tilanteestaan, kertoo pahoinpitelystä, tulevista poliisikuulusteluista. Kertoo että potilasta on myös kiristetty rahallisesti sekä uhattu henkeä pahoinpitelijöiden ja näiden toimeksiantajien toimesta... Epilepsia-kohtauksen altistavana tekijänä olisi valvominen, kuormitus. Epileptistyyppisen kohtauksen puolesta puhuu myös potilaan desorientaatio ja puhumattomuus alussa. Lisäksi muistiaukko puoltaisi epilepsiaa."**

Em. vakavista aivovammoista ja sairauksista johtuvassa sekavuustilassa jouduin Kempin määräyksestä lausumaan samaan aikaan 120.000 € velkataakasta (joka on perusteeton ja jonka synty tapa liittyy 11.12.2019 väkivaltarikokseen) ja Kemppi velkuutti minut 20.1.2020 päätöksellä 20/2803 aivovammahoitojen 13.1-23.1.2020 välillä 120.000 eurolla, millä traumatisoituminen moninkertaistui. Lääketieteellisestä materiaalista (mm. 31.12.2019 em. kirjauksesta ja saamastani kiireellisestä lisälähteestä 13.2.2020 EEG-tutkimuksiin) ilmenee vammojen toipumisajalle ajoitetun lausumisen, 120.000 €:lla velkuuttamisen ja sairaana käsittelyn jatkamisen selvä syy-yhteys 31.12.2019 kohtaukseen. Tilanteessa, jossa en osannut edes sanoa, mikä päivä on, Kemppi vaati minua lausumaan hengenvaaran aiheuttavalla tavalla 120.000 € velkuuttamisesta eikä minulle myönnetty sairaudesta perusteella laissa säädettyä lakisääteistä määräajan pidennystä myöskään valittamiseksi siitä rikollisesta Kempin velkuuttamis päätöksestä ja kaikki päätökset ja jatkolupien estämiset on tehty PL 2 §:n 3 momentin vastaisilla lakiin perustumattomilla päätöksillä.

Päätökset 20/2803 (20.1.2020), 20/7640 (14.2.2020), 20/13772 (13.3.2020) ja 566, 591 ja 595 (6.5.2020) laatineiden tuomarien tiedossa oli

- 1) 11.12.2019 vammojen (psykykkisten ja fyysisten) vakavuus valokuvineen ja moninkertaisine lääkärintodistuksineen
- 2) 31.12.2019 sairauskohtaukseni vakavuus ja sen syy-yhteys Kempin minulta 30.12.2019 vaatimaan sairaana lausumiseen
- 3) Kempin 20.1.2020 velkuuttamisratkaisun ajoitus aivovammahoitojen 13.1.-23.1.2020 keskelle ja kriisiterapian jatkuminen samaan aikaan, kun minua velkuutettiin
- 4) Minulle oli määrätty 13.2.2020 päivälle EEG-tutkimus eli valvottamalla tapahtuva äärimmäisen rasittava tutkimus, jossa joutuu valvomaan 24 tuntia. Valvotustilan väsymys vastaa 3 promillen humalaa. Laillinen esteeni oli selvä jo tutkimuksen laadun ja 31.12.19 sairauskohtauksen vakavuuden perusteella, kun päätös 20/7640 laadittiin 14.2.2020 seuraavana päivänä.

Valitusaikani on lyhennetty alle 30 vrk:n pituiseksi a) lääkärintodistusten vastaisesti ja b) kokonaan lakiin perustumattomilla Spolanderin ja Paanasen itse keksimillä perusteilla ja c) Kempin valehtelulla 20.1.2020 päätöksessään vastoin 19.12.2019 ilmoitukseni sisältöä. **OK 25 luku ja OK 12:28 säätävät, että valitusaika on AINA 30 vrk.** Se lasketaan em. vakavilla sairaus- ja vammätiedoilla 19.12.2019 KäO:lle toimittamillani lääkärintodistuksilla vahvennetun laillisen esteen päättymisestä 17.2.2010 lukien. KKO:n tulee poistaa kaikki lakiin perustumattomat KäO:n ja HO:n päätökset ja palauttaa minulle se 30 vrk:n valitusaika, joka kuuluu muutoksenhaussani myös minulle, lasketaan alkavaksi vasta 17.2.2020 ja päättyväksi 17.3.2020.

4. Kirjalliset todisteet

Valituksen liitteet ovat valituksenalainen HO:n päätös 566, KäO:n päätös 20/13772, jatkokäsittelylupani ja valitukseni HO:lle (josta näkyy, että päätös 566 on laadittu väärässä asiassa väärää KäO:n päätöstä koskien) sekä muu todistelu, joka on HO:ssa nimetty. Valituksen mukana lähetän s-postin liitteenä vielä itse uudelleen valokuvat 11.12.2019 vammoistani, epikriisit 11.12.2019-31.12.19, aivovammahoitojen dokumentit, ja HO-valitukseni. Niistä selviää, että olen selvästi ollut oikeutettu laillisen esteen perusteella laskettavaan valitusaikaan 17.2.2020-17.3.2020 ja että päätökseen 566 on kirjattu sen koskevan väärää KäO:n päätöstä.

Lohja 3.7.2020

Jaana Kavonius
Lakimies, OTK (eläkkeellä)